

for ødelagt det åbne land omkring de store byer og får ikke hjulpet udkantsområderne på nogen som helst måde.

Hvorfor tror vi så, at det vil gå sådan her? Ja, det gør vi for det første, fordi der nu er en automatisk ret til at bruge bygningerne på den måde. Der skal ikke søges. Der skal ikke godtgøres et behov. Der skal ikke tages stilling til, om det er fornuftigt. Man har en automatisk ret.

For det andet, fordi det er kommunerne, der får kompetencen, uden at de tilsvarende har fået redskaberne til at gøre det. De har ikke det nødvendige planlægningsgrundlag. De har ikke de nødvendige ressourcer, og de har heller ikke de nødvendige bestemmelser i loven til at sikre den fornuftige udnyttelse af det.

Vi synes, dokumentationskravet til de nye boliger er ekstremt svagt. Man skal godtgøre, at her er det en såkaldt medhjælperbolig, men der er jo i realitetens verden ingen krav om en reel dokumentation. Her vil man kunne sige, at man regner med, at der kommer en ansøgning, når boligen står der, og hvis der så ikke gør det, har man jo været i god tro, og så har man den og kan bruge den til hvad som helst efterfølgende.

Vi synes også, reglerne omkring frastykning er meget, meget lempelige. Det betyder, at når landbrugsbedriften ophører, kan man frastykke, frasælge ejendommene, som vil have en høj værdi, hvis de ligger naturskønt. Det betyder jo også, at der er åbnet for, at hvis der er særlige omstændigheder, der gør sig gældende, kan man også få lov til at frastykke.

Det har under udvalgsarbejdet været svært at få vide, hvad de særlige omstændigheder egentlig er. Der er blevet nævnt noget om, at det kunne være sociale hensyn. Når vi så har spurgt, hvad sociale hensyn er, så er det f.eks., at landbrugsbedriftens økonomi vil have godt af det. Så foreligger der jo stort set altid særlige omstændigheder, og dermed er kommunerne i realiteten pålagt at give tilladelsen til det.

Vores frygt er altså, at man i en lang række tilfælde vil se en økonomisk gevinst, og at man vil planlægge efter det, og at kommunen ikke har mulighed for at regulere det. Derfor vil en masse af de her boliger blive brugt på den måde, og en masse af de muligheder for at opføre nye boliger vil blive udnyttet.

Det har intet at gøre med, som det er blevet nævnt, om man har tillid eller ikke tillid til kommunerne. Det har for det første noget at gøre med en vurdering af, hvilken instans der bedst kan regulere det her område, og det er efter vo-

res vurdering amterne. Men det har også noget at gøre med, at hvis man overflytter det til kommunerne, om man så sikrer, at forudsætningerne for, at de så rent faktisk kan løfte opgaven, er til stede, og det har man efter vores opfattelse ikke sikret.

Derfor er der tale om en meget drastisk ændring af den danske planlovgivning, og det vil få store konsekvenser.

Jeg synes også, det har været karakteristisk, at på trods af et ønske om at få en eller anden form for dokumentation, noget argumentation, noget ekspertise og sagkundskab til at dokumentere, at det, der er regeringens ønskede effekt, nemlig at styrke udkantsområderne, nemlig at imødegå de ganske få tilfælde, hvor man ikke har kunnet bygge en aftægtsbolig eller en medhjælperbolig, der var et reelt behov for, er det ikke det, der bliver konsekvensen af lovforslaget.

Her undrer det mig oprigtigt, at regeringspartierne og nu Kristeligt Folkeparti kan sidde og se på, at de eneste udtalelser, der er fra sagkundskabens side, fra eksperter side, påpeger, at regeringen ikke vil opnå de effekter, man siger man ønsker ved det her lovforslag. Man vil opnå lige præcis det modsatte. Man vil ikke få en styrkelse af udkantsområderne. Man vil få en styrkelse af de centrale stærke byområder, hvor der i forvejen er vækst, både på grund af ændringerne i butikstrukturen og på grund af, at det er dér, der er et behov for at bygge og indrette i det åbne land.

Det har regeringen ikke forholdt sig til. Den eneste måde, man forholder sig til den her form for sagkundskab på, er ved at sige, at det tror vi ikke. Det er da et meget tyndt grundlag at imødegå sagkundskaben på at sige, at det tror vi ikke, med sådan lidt injurierende beskyldninger mod eksperter, der har udtalt sig i den offentlige debat, og det er igen uden argumenter, igen uden modekspertise.

Det synes jeg ikke alene er en skam i forhold til det her lovforslag, fordi vi vil se nogle konsekvenser, som ikke er forudsat. Det er da også en skam for den demokratiske debat, at den er på et så lavt niveau, at man ikke forholder sig til den sagkundskab, at man ikke selv fremlægger faglige vurderinger, og at man afviser alle vurderinger, der kommer frem, med at sige, at det er vi bare uenige i, og at vi ikke tror det, og i øvrigt har vi ingen argumenter selv.

Så jeg synes i virkeligheden, at det her lovforslag er skammeligt på flere niveauer, dels fordi